

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2959/2023
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ Београд, чији је пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4240/21 од 22.10.2021. године, у седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4240/21 од 22.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4240/21 од 22.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4240/21 од 22.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2333/18 од 13.04.2021. године којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о опомену туженог бр. .. од 22.05.2018. године и обавезан је тужилац да плати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 90.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да плати тужиоцу трошкове другостепеног поступка као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог да се обавезе тужилац да плати туженом трошкове састава одговора на жалбу као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема

места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради поништаја одлуке којом је изречена мера опомене, у којој правној ситуацији, одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, ревизија тужиоца је изјављена и због битне повреде поступка, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења којим је изречена опомена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију и судске таксе туженом нису били потребни у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**